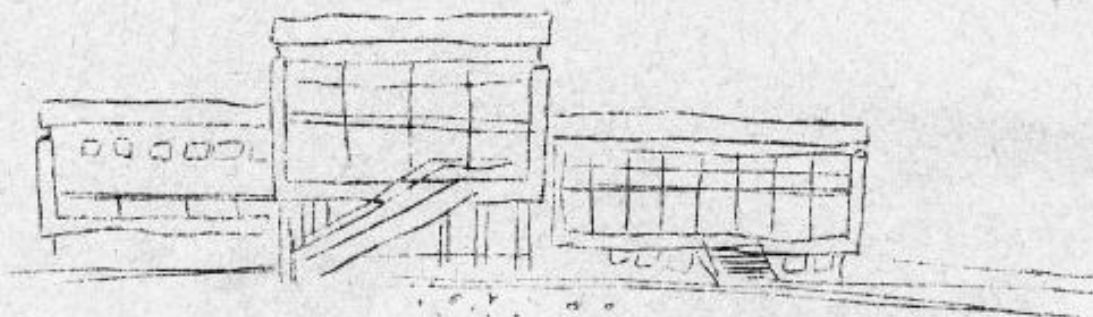

ה'תש"ז
 תש"ז

תש"ז כ"ד

24.5.64 תש"ז

ושוב, לאחר הפסקה ארוכה, מופיע בסאוננו. חברים רבים ורגישו וודאי
בחסרוננו של "דברי הכפר" בחקופה זו, ואמנם שתוף הפעולה שזכינו לו
מצד הרבה חברים הוכיח עד כמה אנו מעוניינים בהופעתו של העלון. אנו
מקווים שגליון זה יהחיל טוב ערשרח רצופה של גליונות שיופיעו בקביעות.
אולם לא די בחקופה בלבד כדי לדחוף את העניינים. אנו זקוקים לשתוף
פעולה של כל החברים אשר יכתבו לעלון, וייעצו לפנייתנו.

מאחר וחקופה ארוכה לא הופיע "דברי הכפר" נסינו הפעם להתרכז בעיקר
באינפורמציה מהנעשה בענפי המשק, אולם בגליונות הבאים ננסה להרחיב
את היריעה. אנו קוראים לחברים להחכונן לקראת הגליונות הבאים;
- בדעתנו להוציא עלון מיוחד לכבוד בר המצווה של ילדי "עשור" ועלון
מיוחד ליום ההתישבות. אנו פונים אל חברי בני המצווה למסור לנו
ספורים על ילדיהם (מעין הסטוריה של "מפי הסף") - כמו כן נענה אל
ילדי "עשור" על מנת שיספרו הם על עצמם. בגליון לקראת יום ההתישבות
אנו רוצים לקבל זכרונות מן הימים ההם על מנת שאוחר הדור שלא ידע את
מנסורה ישמע מעט על חקופה ההיא (ואולי ישנם ספורים שטרם הושמעו
באזני הקהל הרחב?..)

אנו מתחילים גם במדור "ספרים" על מנת להמליץ על ספרים עבריים
שבספריה הקבוץ. כל חבר אשר רוצה להמליץ על ספר שקרא מוזמן לעשות
זאת מעל דפי "דברי הכפר".

בקצור, התכניות הן רבות ועוד היד נסויה, אולם אין בדעתנו להפוך
את העלון לאוסף כתבות שנכתבו בידי המערכת.... בחקופה הבאה את הרמז,
ובחקופה שבהנו מהקריאה, ובחקופה שנשוב להתראות....

ה מ ע ר כ ת

חברתנו
חברתנו

א. ע. ע.

אחרי חורף מבורך בכל הארץ מצפים ליבולים גבוהים של הפרי.
הבעיה הראשונה המתעוררת היא כמובן בצום הדלול, הקטיף והאריזה.
מאחר וחטרות ידיים עובדות במסע משתדלים למלא את החטר על ידי
ייעול השטות. בדלול נסו השנה לרסס את רוב הזנים על מנת להשמיד
חלק מהפריחה, ובה לחסוך שעות עבודה בדלול בידיים. בשזיפים

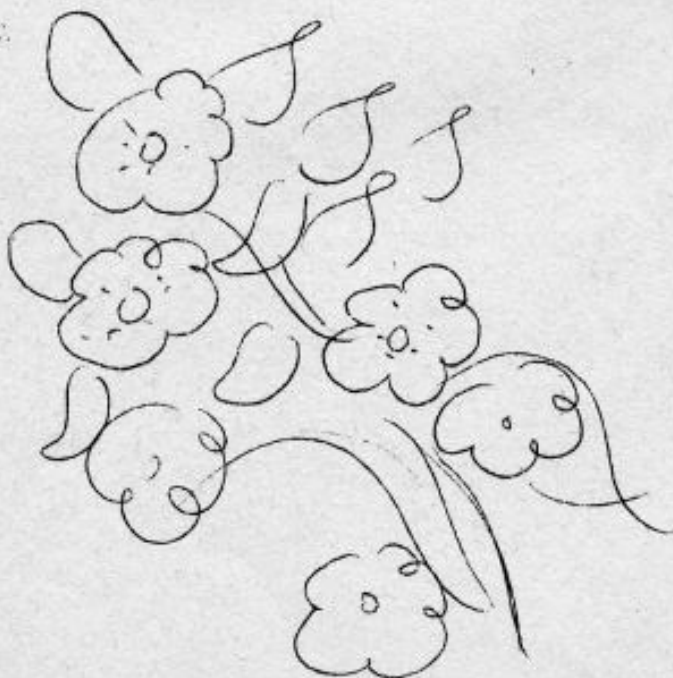
יש כבר תוצאות טובות. התפוחים
עדיין נמצאים בשלב נסיון. ואילו
בחושים נעשה הרסוס כנסיון ראשון
ויהיו עד כה בכל הארץ. את האפר-
סקים לא ריססו ולכן התחיל כבר
הרסוס בידיים.

בשטח האריזה אנו מנסים השנה ששה
חדשה. רכשנו כ-400 מיכלי קטיף.
הפרי שיקטף בשטח יוכנס למיכלים,
והמיכלים יועברו ישר לבית הקרור.
בחורף כשיוצאו המיכלים מהקרור,
יעבירו אותם לבית האריזה לפני שישלחו לשוק. בדרך זאת מקווים
להלק את עבודת האריזה על פני השנה כולה ולמנוע לחץ בקיץ. את
תצליח שיטה זאת אנו מקווים להרחיב אותה בשנה הבאה.

כאמור אנו מחכים ליבולים גדולים
ולכן עט כל השכלול בשיטות יידרשו.
בשנה החברים לתת את חלקם בעבודה.
השנה אנו רוצים לקיים גיוס חד-פעמי
של יום שלם בשבת במקום ארבע פעמים
שעתיים במשך השבוע. הגיוסים יתחילו
בהודס מאי וימלאו ימי עבודה בדלול
ובקטיף.

גם בשטח ההשקאה אנו שוקדים על ייעול
העבודה. השקענו השנה כ-10,000 ל"י
בהשלמת רשת הצנורות הפלסטיים, ובה
הושלמה הרשת לכל המסע. בדרך זו אנו
מקווים לחסוך בימי עבודה.

מהן תוכניותינו לשנה ארוך יותר?
ראשית אנו מקיימים דיון על הקמת
בית קרור באזור כשתוף עם מהנים,
גדות, עמידר וראש פנה. חלקנו
בהשקעה יקבע בהתאם לטוב'ג שאנו
רוצים לאחסן בבית קרור. בזמן הקרוב
תיכנן להחליטה בעניין זה. כמובן שהית-
רונות של בית קרור בקרבת הבית
בולטים לעין.

אנו מחליפים זניט במסע. מצאנו שיש כמה זניט, כגון המלכה, שהם אינם כדאיים, ולכן אנו עומדים עכשיו באמצע התהליך של הרכבת מחדש. על עתה נעשה פעולה זו בכ-10 דונט אולם אם יהיה צורך נרחיב את השטחים בשנה הבאה.

שאלנו חלקה נסיונית של עצי אלה (פיטטוקיט) ואנו חושבים גם על גדוליט נוספים: אגוז פקן וגדוליט אחרים. עוקרים עתה את הכרם אולם טרם החלטנו מה נעשה בשטח.

: : : : : : : :
: : : : : : : :

בימים אלה תמלא שנה לקיומו של הדוכן בראש פנה. יש לציין שכל התקוות שתלינו בדוכן זה התקיימו והוא נמצא כדאי בהחלט. אנו עומדים להכניס כמה שנויים כגון קרור פרי אשר על ידם אנו מקווים להגדיל את הפדיון ב-25%. יש אפשרות להרחיב את הדוכן אולם כרגע לא נעשה זאת. חשבנו גם על פתיחת דוכן שני בצפת אולם מפאת חוסר בכוח אדם דחינו תכנית זו לעת עתה.

: : : : : : : :
: : : : : : : :

כפי שניתן להבין מכל הנאמר למעלה אנו טובלים מחוסר בכוח אדם אולם מוכרחים לציין בכמה מליט את תרומתם של ילדי בית הספר לענף. כרגע עובדים בענף ילדים מבית הספר, עופר וצבי. אנו רוצים לאפשר לילדים למדוד הענף בשלוב העבודה, אולם בתנאים הנוכחיים הדבר כמעט ובלתי אפשרי. הילדים אשר לומדים באיילת השחר עובדים רק שעה וחצי אחרי הצהריים - זמן אשר אינו מאפשר כל פעולה רצינית. לכן יכולנו לרכז את עבודתם למספר קטן יותר של פעמים בשבוע אך יותר שעות כל פעם היינו יכולים להגשים את התוכנית של למדוד המקצוע בצד העבודה בענף. חלק מתוכנית זו אנו משימים כזה שאנו מכשירים כל נער לנהיגה בטרקטור. מטרתנו היא שכל נער המגיע לגיל 16 יוכל לעמוד בבחינות לקבלת רשיון נהיגה בטרקטור.

: : : : : : : :
: : : : : : : :

מכל האמור להלן אל לחברים להסיק שאין ערך לעבודתם של הילדים, אדרבא, תרומתם לעבודה בענף היא גדולה וחשובה מאד. אולם היינו רוצים להגיע למצב בו הילדים ואנו כאחד נפיק את מלוא התועלת מן העבודה.

" " " " " " " " " " " "
" מול טוב לרועי ולוויריאן - "
" נאהל לכם הצלחה בחייכם החדשים "
" " " " " " " " " " " "

מזל טוב	מזל טוב
כבר כמעט אבדנו את החשבון - אולם נאחל מזל טוב להורים החדשים ביותר ולצאצאיהם.	
לב' ורגוסטי להולדת מאיר	
לפנינה ולמנחם להולדת יחזקאל	
לפרנקי ולפיל להולדת יניב	
לרותי ולג'ורג' להולדת אלינור	

מען יסגייט

ענף צעיר בקבוץ הוא משק הילדים, זהו הענף היחיד אצלנו שכדאיותו אינה נמדדת במאזן הכספי שלו אלא במאזנו החנוכי, ואמנם עד כה הצדיק הענף את קיומו.

במשק כמה ענפים: דיר צאן, מטע, כרם, גן ירק ואווזיה. תוכניות הפתוחה הן גדולות. הילדים משקיעים עבודה ומרץ רב במשקם. נאחל למשק הילדים שגשוג והרחבה. אנו מצפים ליבולי הענף על שולחנו.

"לילות חמים" מאת אסתר קל. (רשומים מאת אלישבע גדל).
הוצאת ש. פרידמן 1962.

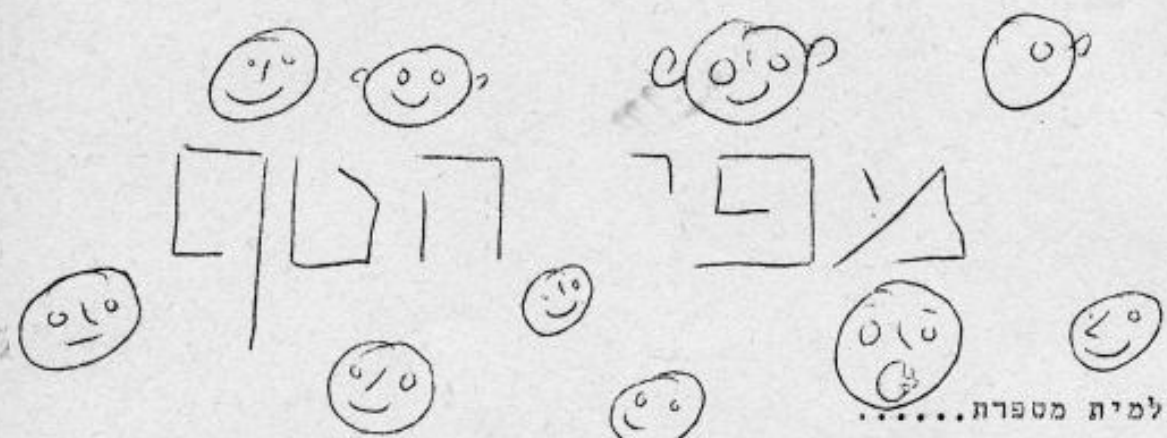
קובץ של המישה עשר ספורים קצרים מביא לנו את חיי היום-יום במציאות של ישראל, חיי היום-יום על השגרה שבהם: "החבורה מתחת תנלאט לאט. מסתדרים, קונים חול על שניט וחצי חזרים, אחר-כך ההורים נותנים פריג'ידיר, גז. ילד ראשון, ילד שני..."

ומיד לאחר מכן הנסיון לצאת מהשגרה ולהלחם בה:
"שמע, עמי, אנחנו מזדקנים. צריך לעשות משהו..."
אולם גם המרד הזה מצטמק ומצטמצם במהפכה קטנה:
"מה דעתך - אולי לגדל זקן?..." חושב שאגדל זקן. מחר. לילה טוב עמי."

ויש שגרה של מלחמת קווס אכזרית, של האט המשכירה עצמה כעוזרת בית, וכמעט מאבדת את ספרייה לקבל משרה כאשר מתברר כי ילידת פולין היא.

אולם מפעם לפעם מתווספת ליסוד של השגרה נימה של חד פעמיות כגון הספור על המורה מסבירה ועל הסייד מהונגריה שלתקופה קצרה נפגשו חייהם תחת קורת גג אחת.

אוסף של ספורים. קובץ של סיפורת קטנות בים החיים האפורים, תמונות המשאירות את רשמיהן עמוק בתודעתך, דמויות הגורמות לקורא להזדהות עמן ולצאת יחד אתן למלחמת בשרשרת זו של מאורעות אפורים וקסניים, ואתה שואף להזדהות עם חנניה הזקן המתבקש למות בעוד צלם אדם לו ולא להוסיף להזדקן.... ספורים פשוטים ומעוררים מדברים מלב רגיש ועין מתבוננת של סופרת מתבוננת.

שולמית מספרת.....

כשרפי היה בן שנתיים וחצי קבלנו פעם "ממרח כבד" לארוחת ערב.
שאלו את הילד מה ברצונו לאכול.

"תני לי לחם עם חמאת הבוטנים הזאת אמא"

"רפי זאת לא חמאת בוטנים, זה כבד!"

רפי חושב לרגע ואומר "אז תני לי לחם עם ממרח, השוקולדה הזה."

"מותק, זה לא ממרח שוקולדה, זה כבד."

רפי בוראי שהוריו מטומסמים אמנם מנסה עוד פעם.
"אני רוצה לחם עם המרמיים הזה"

"רפי זה לא מרמיים זה כבד."

לרפי עולה רעיון בדעתו.... "אמא תני לי את הקופסה ביד!"
הוא מנסה את המשקל ומפריז "זה בכלל לא כבד!"

מסבירים לו שלמרות שאין זה כבד, קוראים לו "כבד".

רפי זורק לנו מבט, כאילו חושש שאנו מסדרים אותו. אחרי כמה דקות הוא מציע: "עכשיו אני מבין - לי זה לא כבד, רק לכט זה כבד."

לשם שלום בית, מסכימים אתו.

לאחר כמה דקות שומעים אותו ממלמל לאצמו:

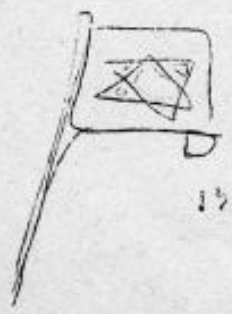
"איך זה יכול להיות?....."

: - : - : - : - : - : - :

בערב יום העצמאות אומר אהרון לרותי הגננת:
"הדגל שלנו יותר גדול משלכם!"

רותי: באמת איפה מצאתם את המקל הגדול?

אהרון: לא, זה לא המקל אלא הסמרטוט שלנו יותר גדול!

לח נחמן שש

לכל עובדי

המוסדות

שכבד בכנסו

לבית הקבוע^ם

החדש ולכל

החברים הנהנים

משרותם האדיב

אנו מאחלים

הצלחה רבה!
